
Van de voorzitter

Beste Vrienden,

als we de signalen goed opgepikt hebben mogen we spreken van een fijne reünie. Het aantal deelnemers voldeed aan onze verwachtingen. De locatie, Regardz in het Olympisch Stadion, paste uitstekend bij ons 60-jarig jubileum. De uitreiking van de Vriendentrofee aan oprichter Frits de Ruijter, vastgelegd op video, werd door de aanwezige Vrienden met grote instemming begroet. In dit blad heeft secretaris Kees de Kort een verslag van de dag geschreven. Rest mij mijn medebestuurders te bedanken voor hun inspanningen gedurende het afgelopen jaar.

Wij kijken natuurlijk al vooruit naar komende Vriendenactiviteiten, te beginnen met het bijwonen van het NK indoor in het imposante Omnisport te Apeldoorn op 25 en 26 februari 2012. In dit blad treft u de procedure aan hoe u zich daarvoor kunt aanmelden. Uw bestuur heeft dan al weer een vergadering achter de rug om over verdere clubplannen te overleggen in een jaar dat ook een voorzitterswisseling zal brengen.

Tot slot. Turnen vormt met zwemmen en atletiek de hoofdmoot van het Olympisch programma. Deze sporten worden wereldwijd beoefend. Dientengevolge is de selectie van wie mag deelnemen aan de Spelen en wie niet een groot probleem voor de wereldbonden en het IOC. Sommige landen zouden op bepaalde onderdelen de plaatsen 1 tot en met 3 met gemak kunnen innemen. Regels voor deelname zullen er dus moeten zijn. Regels die echter nooit kunnen deugen. Stel je bent turner op wereldniveau op een toestel waarop je bent gespecialiseerd. Op het wereldkampioenschap ben je 4de of 5de geworden. Ik herhaal: je bent 4de of 5de van de wereld. En weet je wat? Je mag op individueel toestelturnen niet meedoen aan de OS. Wat een rotregels.

Na u een goede Kerst en een gelukkig Nieuwjaar te hebben toegewenst besluit ik dit voorwoord en zeg ik:

Tot de volgende Vriendenband
Chris van der Meulen, voorzitter

Van het secretariaat

Adres secretariaat:

Kees de Kort, Lange Trekke 17, 5071 TR Udenhout,

Tel.: 013 5112583 of 06 10150009,

E-mail: secretaris@vriendenvandeknau.nl

Overleden

- Op 29 september jl. is ons lid Hes Grewer op 87-jarige leeftijd overleden.

Nieuwe leden

- Joke van Oostrum, Albert van Dalsumlaan 643, 3584 HN Utrecht, tel. 030-2417835, geboren op 9 september 1946, e-mail j.vanoostrum@tiscali.nl Joke heeft jarenlang op het Bonds bureau gewerkt op de afdeling Topatletiek. Bij haar afscheid, omdat ze met pensioen ging, is haar door het bestuur van de Vrienden gevraagd lid te worden van onze vereniging. Hier heeft ze ja tegen gezegd;
- Wim Krijnen, Dinkellaan 4, 2105 VL Heemstede, tel. 023-5282921 of 06-36074586, geboren op 28 april 1937, e-mail wkrijnen@zonnet.nl Wim was gespecialiseerd op de 110 en 200 m horden en op de 10-kamp. Op de horden bereikte hij 4 keer het podium op NK's. Hij was lid van VIF, GAC en AV Haarlem. Wim is ook actief geweest als jurylid en als trainer. Hij is de oudere broer van ons lid Bert Krijnen, oud-recordhouder polshoog.
- Hugo Kusters, Irenestraat 34, 6191 AW Beek, tel. 06-81923003, geboren op 30 december 1962, e-mail hugokusters@ziggo.nl Hugo was een man van de middenafstanden. Hij stond 3 keer op het podium voor 800 m indoor. Verder heeft hij vijf keer meegedaan aan een interlandwedstrijd.
- Margreet Verbeek, Kraaienlaan 91, 2566 RE Den Haag, tel. 070-3545211 of 06-14779284, geboren op 14 juni 1961, e-mail margreet.verbeek@xs4all.nl Margreet liep 800 m/1500 m en cross country. Op dit laatste onderdeel werd ze Nederlands kampioen met de ploeg van Olympia '48. Ze behaalde diverse malen een podiumplaats bij NK's en deed aan veel interlands mee. Margreet is ook nog 4 jaar atletiektrainster geweest.

Wijzigingen:

- Kris Vasse heeft sinds 1 november een nieuw adres. Het is geworden: Markestraat 100, 9531 EP Borger.
- Nieuw e-mailadres voor Piet Yska. Het is geworden piet.yska@gmail.com
- Marko Koers heeft sinds juli een nieuw adres en nieuw telefoonnummer namelijk: Scheidiuslaan 66, 6816 NV Arnhem, tel. 026-8482011.
- Geesje Jorna-van der Land heeft een nieuw adres. Het is geworden: Nieuw Sonnenborgh 4, 8916 DA, wel nog steeds in Leeuwarden.

-
- Nieuw e-mailadres voor Elly Ernest en Rob van Mechelen. Het is geworden rpmvanmechelen@kpnmail.nl

Opmerking: graag bij een adreswijziging er rekening mee houden dat je het nieuwe adres niet alleen stuurt naar de Atletiekunie maar ook naar het secretariaat van de Vrienden. Wij krijgen adreswijzigingen namelijk niet automatisch door van de Atletiekunie.

Henk van Olffen overleden

Op 23 juli is Henk van Olffen overleden. Henk werd Nederlands kampioen op de 1500 m in 1943 in het Olympisch Stadion te Amsterdam in een tijd van 4.04.1.

Op de foto zien we hem in tweede positie in het AAC-shirt.

*Foto beschikbaar gesteld door
Nederlandse Atletiek Historici.*

Omdat we in de gele boeken geen aanmeldingsformulier aantreffen, weten we helaas

geen verdere feiten en bijzonderheden. Henk bezocht vele reünies, voor het laatst waarschijnlijk in Groningen.

Chris van der Meulen

Nieuwe omslag voor De Vriendenband

U ziet het: de omslag van ons blad is nogal drastisch veranderd. We moesten ook wel, want de voorraad voorbedrukte exemplaren was op. En aangezien drukkers tegenwoordig een omslag liever in één keer meedrukken dan de gedrukte tekst na afloop in een voorgedrukte omslag te moeten nieten, vroegen we onze adverteerder Margriet Prins om 'ns wat te preluderen op dit thema. Dat leverde een serie coverontwerpen op, die u op de jubileumreünie hebt kunnen bewonderen. Bestuur en redactie hebben tenslotte hun voorkeur uitgesproken voor het ontwerp dat met ingang van dit nummer De Vriendenband siert. Het is even wennen, vooral vanwege de andere basiskleur, maar we weten zeker dat dit ontwerp niet alleen ons, maar tenslotte ook u zal aanspreken. Het maakt er ons clubblad alleen maar mooier op. (PW)

In Memoriam Hes Grewer

Wij ontvingen het droevige bericht dat op 29 september 2011 op de leeftijd van 87 jaar Hessel (Hes) Grewer is overleden. In de periode van 1964 tot 1996 vervulde Hes Grewer diverse bestuurlijke functies binnen de Koninklijke Nederlandse Atletiek Unie. Zo was hij niet alleen als voorzitter jarenlang nauw verbonden met 'zijn' club AAC in Amsterdam, maar was hij ook van 1978 tot 1995 voorzitter van het toenmalige district West I van de Atletiekunie. Voorts maakte hij van 1964 tot 1975 deel uit van de Nationale Technische Commissie en was hij van 1972 tot en met 1977 bestuurslid van de Atletiekunie. Daarna fungeerde hij in de periode van 1979 tot 1995 als lid van de unieraad.

Voor zijn grote verdiensten voor de atletieksport werd hij in 1989 benoemd als erelid van de Atletiekunie.

Bovendien ontving hij in 1995 voor zijn maatschappelijke verdiensten een Koninklijke onderscheiding als Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Hes Grewer zal in onze herinnering blijven als een zeer betrokken bestuurder met een heldere visie op de ontwikkeling van de atletieksport die hij jarenlang met veel passie heeft gediend.

Bron: website Atletiekunie

Een afvaardiging van de Vrienden en de Atletiekunie was aanwezig bij de crematieplechtigheid.

Hes Grewer, zoals weinigen van ons zich hem zullen herinneren: als atleet.

(foto beschikbaar gesteld door Atletiekerfgoed)

AA-Drink NK Indoor 2012 te Apeldoorn

Plaats: Omnisport

Datum: 25 en 26 februari 2012

Het bestuur van de Atletiekunie heeft, mede namens de organiserende atletiekvereniging AV '34 te Apeldoorn, het genoegen u uit te nodigen om **zondag 26 februari** deze wedstrijd bij te wonen. Op deze dag vinden nagenoeg alle finales plaats, de uitreiking van de prijzen aan de Atleten en Talenten 2011 en de finale van de 1K-Runaway.

Mocht u de AA-Drink NK Indoor willen bezoeken, meldt u dit dan **vóór 13 februari** via een e-mail aan Chris van der Meulen,
info@vriendenvandeknau.nl
of telefonisch 040-253 89 52,
of schriftelijk Chris van der Meulen, Oranje Nassaulaan 86, 5503 JG Veldhoven.

Vermeldt duidelijk uw naam en de naam van uw eventuele partner. Op zondag kunt u zich melden voor het Sportcafé, waar u een badge ontvangt. Zonder deze badge geen toegang tot het Sportcafé. De badge is strikt persoonlijk en niet overdraagbaar! In het Sportcafé is het duidelijk zichtbaar dragen van de badge verplicht i.v.m. het verstrekken van consumpties.

Indien u ook op zaterdag wilt komen, dan dit ook graag aangeven bij Chris van der Meulen. U ontvangt vervolgens via de 'Vrienden van de KNAU' uw toegangsbewijs(zen).

Voor eventuele vragen kunt u contact opnemen met Chris van der Meulen.

Informatie over de wedstrijd en het overige programma is binnenkort te vinden via de website **www.nkindoor.nl**

**VERENIGING
VRIENDEN van de K. N. A. U.**
Opgericht 26 mei 1951

Notulen van de jaarlijkse algemene vergadering op zondag 6 november 2011 in het Olympisch Stadion te Amsterdam.

Ongeveer 90 Vrienden en 15 Donateurs waren tijdens de vergadering aanwezig. Samen met nog ongeveer 25 partners betekende dat een deelname van ongeveer 130 personen. Wegens het 60-jarig jubileum was het dagprogramma anders dan anders. Dit jaar waren de toespraken van diverse genodigden verplaatst naar de feestborrel aan het eind van het middagprogramma. Het uitreiken van oorkondes en het gedenken van de 75-jarigen vond deze keer ook plaats buiten de vergadering en wel tijdens de theepauze in het middagprogramma.

In vergadering bijeen. (foto Ed Turk)

1) Opening

Iets na 11:00 uur opent de voorzitter de vergadering en heet alle Vrienden en overige aanwezigen hartelijk welkom in de vergaderzaal van Regardz in het Olympisch Stadion. Speciaal welkom aan oud-voorzitter Bob Vos, de Duitse Freunde, oud-voorzitter van de Atletiekunie Wim Slootbeek, hoofdredacteur van De Vriendenband Piet Wijker, Jeugdfonds commissielid Elly de Regt-Henzen (die later op de dag nog een presentatie over het Jeugdfonds zal verzorgen) en Anny Schmitz-Broekhoff. Anny is onlangs gedecoreerd door de IAAF met de veteranenspeld. Vorig jaar ontving zij ook de Vriendentrofee, ze krijgt nu van de voorzitter een kleine replica overhandigd.

Vandaag is een speciale dag, omdat ook het 60-jarig jubileum van de vereniging wordt gevierd, wat wordt afgesloten met een dinerbuffet waar zich, tot grote tevredenheid van de voorzitter, bijna iedereen voor heeft aangemeld. Onze 94-jarige oud-voorzitter Frits de Ruijter is één van de oprichters geweest van de vereniging. Onze voorzitter is hem thuis op gaan zoeken en heeft Frits de Vriendentrofee uitgereikt, onze hoogste verenigingsonderscheiding. Dit is gefilmd en de film wordt tijdens de vergadering getoond. Het dankwoord van Frits wordt met applaus beantwoord.

We hebben in de loop van het verenigingsjaar diverse nieuwe leden mogen begroeten. Vooral de laatste maanden gaat het goed met de aanmeldingen. De nieuwe leden zijn: Jan Willem Boogman (woont in de VS), Marijke Beentjes, Frank van Ravensberg, Ruud Smit, Frans Krechting, Chris Mooij, Hans Westerkamp (woont in de VS), Wilma van Onna, Anneloes Beenackers, Iris Waanders, Aart van den Berge, Marcel Dost, Aad Bos, Joke van Oostrum, Wim Krijnen, Hugo Kusters en Margreet Verbeek. Enkele van de nieuwe leden zijn aanwezig. Het idee is om de sociale media in te gaan schakelen bij de ledenwerving.

Het afgelopen jaar hebben we helaas ook afscheid moeten nemen van enkele Vrienden, namelijk van: Chris Smildiger, Wil Willems, Bob Spaak, Leendert Logger, Henk van Olffen, Harry Vervoort en Hes Grewer. Voorzitter vraagt een moment stilte ter nagedachtenis. Onze zieke Vrienden wenst hij een voorspoedig herstel toe.

Het afgelopen verenigingsjaar waren er opnieuw verschillende bijeenkomsten en Vriendenactiviteiten. Een keer is het misgegaan met de gezamenlijke plaats op de tribune. Hier is constructief over gesproken met de Atletiekunie om herhaling te voorkomen. Wij horen uiteraard gezellig bij elkaar te zitten ergens op de tribune bij de NK's. We kregen weer toegangskarten voor de FBK-games in Hengelo, waarvoor dank aan de organisatie van deze wedstrijd.

Dit jaar hebben enkele bestuursleden de Duitse atletiekkampioenschappen bijgewoond op uitnodiging van de, hier aanwezige, voorzitter van de Duitse Freunde. We zijn ieder jaar welkom, maar meestal vallen de Duitse kampioenschappen samen met onze NK baan. Er was een hartelijke ontvangst aldaar, waarvoor dank aan Hans Schulz.

Wat betreft de Vriendenactiviteiten is het volgende te melden. Er was weer een goed verlopen golfdag, georganiseerd door Nick Mosselman. Hilda van Doorn werd de winnaar bij de dames

en Rijn van den Heuvel bij de heren. Dit betekent dat Rijn de organisatie in 2012 op zich moet nemen. Ook is weer een fietsweekend voor de leden georganiseerd, dit jaar door Hugo Tijsmans. De belangstelling voor deze Vriendenevenementen zou meer mogen zijn, maar we gaan er wel mee door.

De stichting Atletiekerfgoed heeft weer zeer nuttig werk geleverd door de bezielende inzet van Paul van Gool en Chris Konings. Eén van de activiteiten is het omzetten van films van Cor Tissot naar digitale versies. Vanmiddag zullen hier voorbeelden van worden getoond. Deze films zijn te koop, zie de website van de stichting. Mede door hun inbreng worden op het Zeeburgereiland in Amsterdam, in een nieuw te bouwen wijk waar straten worden vernoemd naar beroemde sporters, ook straten vernoemd naar beroemde atleten zoals Foekje Dillema en Eef Kamerbeek. (zie ook pag. 30/31)

2) Ingekomen stukken en mededelingen

De secretaris heeft geen ingekomen stukken, wel een paar mededelingen. Er zijn afmeldingen binnengekomen van: Hans Koomen, Tom Jutte, Math Moerman (een van de 75-jarigen), Cees Koch (een van de 75-jarigen), Joop Kant, Martin van Ooyen, Servee Wijsen, Bob Boverman, Anneloes Beenackers, Piet Waaning, Joop Weenink, Mieke Schenk, Ad Persoons, Gré Kraaijenhof-Oomkens, Piet van der Kruk, Peter Geelen, Mathieu Kardurk, Frank Jutte, Herman Timme, Geesje Jorna-van der Land, Wies Lemmens-Thomas en Wim Visser.

3) Verslag van de JAV, gehouden op 6 november 2010 in Bergen op Zoom

Er zijn geen opmerkingen, zodat het verslag wordt aanvaard met dank aan secretaris Kees de Kort.

4) Jaarverslag 2010/2011 van het bestuur

Er zijn geen opmerkingen, zodat het verslag wordt aanvaard met dank aan secretaris Kees de Kort.

5) Jaarverslag penningmeester

Voor het jaarverslag, zie De Vriendenband nummer 5, 2011. Ed legt uit, dat dit jaar de contributie pas vrij laat is geïnd, omdat er tamelijk veel aanpassingen moesten worden gedaan aan de bestanden. Dit komt o.a. door de overgang naar een nieuwere versie van PC-leden. De bedoeling is, dat in 2012 de contributie wordt geïnd in januari.

Ria Ineke merkt op dat donaties aan het Jeugdfonds door de leden in het verleden op een aparte bankrekening moesten worden gestort (bij de ABN/AMRO bank). Zij vraagt, of die donaties nu naar de algemene Rabobank rekening moeten worden overgemaakt. De penningmeester antwoordt, dat dit inderdaad het geval is. We zijn overgegaan naar De Vriendenband in kleur wat, door goed onderhandelen, nauwelijks duurder is geworden.

Penningmeester heeft van Amerikaanse Vrienden de contributie cash gekregen in de vorm van dollars. Hiervoor moest hij naar het GWK voor omwisseling.

6) Verslag van de kascommissie

Sjoerd Koster leest het verslag van de kascommissie voor mede namens Joop Kant. De commissie heeft ten huize van de penningmeester in Zoetermeer, met voortreffelijke ontvangst,

steekproefsgewijs controles uitgevoerd en geen onrechtmatigheden gevonden. Sjoerd adviseert de vergadering om de penningmeester decharge te verlenen voor het gevoerde beheer en om het bestuur decharge te verlenen voor het gevoerde beleid. De leden gaan hiermee akkoord. De kascommissie geeft aan de penningmeester en aan het bestuur een pluim voor hun goede werk. Het originele ondertekende verslag wordt aan de secretaris overhandigd. Hij zal het in het archief bewaren.

7) Begroting boekjaar 1-09-2010 t/m 31-08-2011

Voorals Piet Wijker is er in geslaagd om meer sponsorgeld binnen te halen.

Het voorstel is om de contributie voor de Vrienden te verhogen van € 25,- naar € 30,-. Veruit het merendeel van de aanwezigen heeft hier geen bezwaar tegen, dus dit voorstel wordt aangenomen. De contributie voor donateurs blijft gelijk.

De vergadering gaat akkoord met de voorgestelde begroting, zodat deze met dank aan de penningmeester wordt aanvaard.

8) Verkiezing kascommissie

Sjoerd Koster is aftredend en Joop Kant stelt zich niet verkiesbaar. Lidy Makkinje-Vonk en Rijn van den Heuvel stellen zich beschikbaar om volgend jaar de boekhouding te controleren.

9) Bestuursverkiezing

Volgens rooster zijn aftredend de secretaris Kees de Kort en het bestuurslid Ellen van de Bunt-Heemskerk. Beiden stellen zich herkiesbaar. Er zijn geen tegenkandidaten aangemeld. De vergadering gaat met applaus akkoord met de continuering van hun bestuursfunctie.

10) Rondvraag

Enige leden van het bestuur en hoofdredacteur Piet Wijker willen de omslag van ons verenigingsblad "De Vriendenband" wijzigen. Er liggen een aantal voorbeelden met de vraag om daar naar te gaan kijken en een oordeel hierover door te geven aan één van de bestuursleden of aan Piet Wijker.

De voorzitter anticipeert op een mogelijke vraag van Wilma van Gool-van den Berg over de Vrienden-verjaardagskaarten en over een versie zonder discobolo (discuswerper). Antwoord: Hier wordt aan gewerkt. De drukker was alle gegevens en materialen kwijt. We werken aan een ander ontwerp, maar de discobolo laten we waarschijnlijk er op staan omdat dat, aldus vicevoorzitter Chris Konings, hét symbool is van atletiek.

Hugo Tijsmans dankt het bestuur voor het werk in het afgelopen jaar; hij vond het openingswoord van de voorzitter wel wat lang, maar hij had het niet willen missen.

11) Sluiting

Na de huishoudelijke mededelingen van Ellen en een oproep om met zijn allen naar buiten te gaan voor een groepsfoto, sluit de voorzitter de vergadering om ongeveer 12:00 uur.

Kees de Kort, secretaris,
november 2011

advertentie elly v hulst

**VERENIGING
VRIENDEN van de K. N. A. U.**
Opgericht 26 mei 1951

Verslag van de reüniedag van de Vrienden van de KNAU op zondag 6 november 2011 in het Olympisch Stadion te Amsterdam.

Traditiegetrouw hebben we de algemene ledenvergadering gecombineerd met de grote reünie. Dit keer werd tevens het 60-jarig jubileum van de vereniging gevierd. Vooral om reden van parkeerkosten bij het Olympisch Stadion en gunstige prijzen werd dit jaar gekozen voor de zondag.

Ongeveer 90 Vrienden, 15 donateurs en 25 partners hebben de dag meebeleefd. De meesten tot en met het dinerbuffet. Samen met nog ongeveer 10 gasten waren we met ongeveer 140 deelnemers.

Dit jaar waren de toespraken van diverse genodigden verplaatst naar de feestborrel aan het eind van het middagprogramma. Het uitreiken van pluimen en het in het zonnetje zetten van de 75-jarigen vond dit jaar ook buiten de vergadering plaats.

De jaarvergadering (van 11:00 uur tot 12:00 uur)

Voor de notulen van deze vergadering zie elders in deze Vriendenband.

Na het aperitief en de lunch begon het middagprogramma. Hierin zat de rapportage door de begeleidingscommissie van het Vriendenjeugdfonds, een praatje door Wigert Thunnissen (bondscoach sprint en estafette) en een bezoek aan het sportmuseum Olympic Experience.

Rapportage Vrienden-Jeugdfonds (een keer om 14 uur en een keer na de theepauze)

Elly de Regt-Henzen geeft in een Powerpoint-presentatie in het kort de pieken en dalen weer van de door het fonds gesteunde jeugdige atleten. Aan het eind geeft het Jeugdfonds voor het eerst de namen prijs van de genomineerde jeugdatleten voor 2012. Zij kunnen het hen toegewezen bedrag gebruiken voor o.a. een trainingsstage, of deelname aan een buitenlandse wedstrijd. De uitverkoren talenten bereiden zich voor op grote internationale wedstrijden en op de diverse grote toernooien in de jaren daarna.

De presentatie met buffet van het Jeugdfonds op de zaterdag van de NK baan is afgeschaft. Het Jeugdfonds, en de genomineerden, zullen zich voortaan presenteren tijdens de 1^e grote baanwedstrijd in het voorjaar. Dat is tijdens de wedstrijd om de Ter Specke bokaal bij De Spartaan in Lisse op 5 mei 2012.

Het beschikbare fonds raakt langzaam op. Er is besloten om met het beschikbare geld nog 3 jaar door te gaan in een iets afgeslankte vorm. We hopen dat zich nieuwe sponsors aanmelden om langer door te kunnen gaan, wat we graag zouden willen doen.

Presentatie Wigert Thunnissen

Na de presentatie over het Jeugdfonds houdt Wigert een praatje, dat is toegespitst op het wel en wee rondom de estafetteteams.

Uitreiking Vriendentrofee en Pluimen (verdeeld over de dag)

In de film, welke is vertoond tijdens de opening van de jaarvergadering, hebben we kunnen zien dat medeoprichter van de vereniging Frits de Ruijter de Vriendentrofee heeft gekregen uit handen van de voorzitter.

In de theepauze rond 15:00 uur worden de estafettedames, die tijdens de WK in Daegu het Nederlands record op de 4x100 m hebben geëvenaard, door Chris van der Meulen naar voren gehaald. Het betreft Kadene Vassell, Dafne Schippers, Anouk Hagen, Jamile Samuel en Nikki van Leeuwen. Zij krijgen, als waardering en aanmoediging, ieder de Gouden Pluim uitgereikt door Lidy Makkinje-Vonk. De Pluimen werden uitgereikt namens de vereniging Vrienden van de KNAU en ook namens het Vrienden Jeugdfonds, omdat een paar van de meisjes ook zijn gesponsord door dit fonds. In de toespraak van Chris besluit hij met de dames veel succes te wensen op weg naar de OS van Londen volgend jaar. Er volgt een luid applaus.

Vlnr. Dafne Schippers, Anouk Hagen, Kadene Vassell, Nikki van Leeuwen en Jamile Samuel ontvangen de Gouden Pluim uit handen van Lidy Makkinje-Vonk. (foto Marja Vervoort)

Tijdens de feestborrel worden nog enkele personen in de schijnwerpers gezet. Voor het binnenhalen van het EK outdoor in 2016 krijgen voorzitter Theo Hoex en directeur Rien van Haperen van de Atletiekunie en de directeur sport van Amsterdam Henk Stokhof eveneens een Gouden Pluim uitgereikt.

75-jarigen

Chris Konings neemt het woord voor een paar korte verhaaltjes over de nieuwe 75-jarigen. Hij haalt voor het voetlicht: Toos van Eekelen-Aarts, Dirk de Bruyn, Cees Evers, Ton Eijkenboom, Ria van Dinther-van Kuik, Herman Sluijter, Anny Schmitz-Broekhoff en Jeltjo Doornbosch. Chris Konings geeft van ieder van hen een klein overzicht van hun sportverleden, eventueel aangevuld met enkele andere markante feiten. Zij ontvangen van Chris een presentje. Helaas konden de volgende 75-jarigen niet aanwezig zijn: Math Moerman, Vriezo Wagena, Joke Jansen-Claus en Cees Koch.

Feestborrel (om 16:15 uur)

Na het heffen van het glas op het 60-jarig jubileum van de vereniging, verwelkomt de voorzitter een drietal gasten. Het zijn de eerder genoemde heren Theo Hoex, Rien van Haperen en Henk Stokhof. Voorzitter feliciteert hen met het, samen met nog enkele anderen, binnenhalen van de EK outdoor in 2016 naar Amsterdam. Alle genoemde heren hebben voor ons een toespraak. Als verrassing komt ook nog Hans Schulz, voorzitter van de Duitse “Freunde”, naar het spreekgestoelte om onze vereniging te feliciteren met het jubileum. Als aandenken hiervoor overhandigt Hans, namens de “Freunde”, aan de voorzitter een kristallen standaard (zie ook pag. 14).

Tussendoor (er was jammer genoeg te weinig tijd) werden door de Stichting Atletiekerfgoed gedigitaliseerde filmpjes getoond van Cor Tissot van Patot. Deze films zijn te koop bij de stichting (zie hun website).

Ter afsluiting van de feestborrel wordt nog de promo getoond die bij het bid voor de EK aan het bestuur van de Europese Atletiekfederatie is getoond.

De organisatie van deze ALV met jubileumreünie was in handen van de bestuursleden Ellen van de Bunt-Heemskerk, Riet van der Enden en Ed Turk.

De promotors van de EK 2016 op de reünie van de Vrienden. Vlnr. Theo Hoex, Vrienden-voorzitter Chris vd Meulen, Henk Stokhof en Rien van Haperen. (foto Ed Turk)

*Kees de Kort, secretaris,
november 2011*

Jubileumgeschenk van de Duitse Vrienden

Onder bijval van de aanwezigen op de receptie tijdens de reünie van 6 november in Amsterdam overhandigde Hans Schulz namens onze Duitse zustervereniging een fraaie kristallen standaard aan onze voorzitter Chris van der Meulen, die blij verrast dit prachtige geschenk namens de vereniging in ontvangst nam. Bijzonder is dat de logo's van de beide verenigingen op de standaard samen staan afgebeeld.

Hans Schulz
overhandigt Chris
van der Meulen de
kristallen stan-
daard met logo
(rechts).
(foto Marja Vervoort)

(Advertentie Careworx)

Advertentie KNAU

Piep en niet meer zo piep, maar even snel

Een gemixte 4 x 100 m, met tweemaal 43,44 op het conto en de Gouden Pluim als rode draad. Vlnr. Wilma van Gool en Kadene Vassell (start + 1^e bocht), Dafne Schippers en Mieke Sterk (1^e rechte stuk), Anouk Hagen en Truus Hennipman (2^e bocht), Jamile Samuel en Corrie Bakker (2^e rechte stuk + finish). Geknield de reserves Lidy Makkinje, Nikki van Leeuwen en Hilly de Lange. (foto Ed Turk)

Naast alle officiële programma-onderdelen was er op de reünie ook voldoende tijd om bij te praten. (foto Marja Vervoort)

Wat is goed? Wat is slecht?

Het nu volgende (deeltje uit een) gesprek zal waarschijnlijk ergens tussen 430 en 410 voor Christus zijn gevoerd in Athene door Socrates, die grote bekendheid genoot om zijn zoektocht naar de zuivere waarheid en de bijzondere wijze waarop hij die in gesprekken met anderen voor zichzelf én voor die ander trachtte te vinden en Hippias, die in zeer hoog aanzien stond om zijn grote kennis op heel veel verschillende terreinen.

Voor de classici onder ons: dit is een heel vrije vertaling van de oorspronkelijke tekst.

- Socrates: Ge erkent dat er goede hardlopers zijn, nietwaar?
- Hippias: Zeker.
- Socrates: En dus ook slechte hardlopers?
- Hippias: Ja.
- Socrates: Dus is degene die goed loopt een goede hardloper en een slechte hardloper is de slechte. Zo is het toch?
- Hippias: Zo is het.
- Socrates: Dus wie traag hardloopt is een slechte loper en wie snel hardloopt is een goede loper?
- Hippias: Inderdaad.
- Socrates: Dus is in een hardloophwedstrijd en ook bij het hardlopen als zodanig snelheid een goede eigenschap en traagheid een slechte eigenschap?
- Hippias: Natuurlijk, dat spreekt toch vanzelf.
- Socrates: Maar wie is dan de beste hardloper: degene die opzettelijk en bewust minder hard loopt of degene die dat onopzettelijk doet omdat hij niet anders kan?
- Hippias: Degene die met opzet langzaam loopt blijft de beste.
- Socrates: En zijt ge het ermee eens dat hardlopen een vorm is van 'iets doen'?
- Hippias: Ja zeker, hardlopen is een vorm van iets doen.
- Socrates: Dus als het een vorm is van 'iets doen', dan heeft het toch ook een gevolg?
- Hippias: Zeker.
- Socrates: Dus wie bewust slecht loopt, hoewel hij beter kan, doet het niet goed en houdt zich niet aan de regels van het wedstrijddlopen, of niet soms?
- Hippias: Natuurlijk, hij doet het niet goed.
- Socrates: Dus traag hardlopen is verkeerd?
- Hippias: Zo is het.
- Socrates: Dus als de goede hardloper bewust en opzettelijk langzaam loopt, overtreedt hij daarmee de regels, terwijl de slechte loper niet anders kan en het dus niet met opzet doet?
- Hippias: Daar lijkt het wel op.

Socrates: Dan is de snellere loper in dat geval ook een slechte hardloper net als degene die bij het hardlopen langzamer loopt omdat hij niet anders kan, een slechte hardloper is?

Hippias: Inderdaad, bij hardlopen is dat zo.

Socrates: Maar ge begon te stellen dat de snellere hardloper de goede hardloper is! Dat betekent dus dat de goede mens met een goede ziel en de goede vermogens degene is die een keus kan maken! Hij kàn opzettelijk en bewust slecht lopen, hij kàn de regels bewust overtreden, terwijl het in de aard van een slechte loper ligt om dat niet vrijwillig en bewust te doen. Die heeft immers geen keus?

Hippias: Maar natuurlijk.

Socrates: Dan is dus, mijn beste Hippias, degene die heel goed kan presteren maar opzettelijk en bewust de regels overtreedt en daarmee schandelijk en onrechtmatig handelt - als die mens tenminste bestaat - niemand anders dan de goede mens zelf!

Hippias: Ik weet niet hoe ik daarmee kan instemmen, Socrates.

Socrates: Dat begrijp ik want gij hebt wel de kennis verworven, maar mist het inzicht en de wijsheid om daar goed mee om te gaan. Ge spreekt uzelf tegen, mijn beste Hippias!

Voor al in de jaren zeventig was ik een bloedserieuze wedstrijdloper. Recreatieve vormen van atletiek begonnen door een klein groepje voortrekkers (Anton Huiskes!) heel voorzichtig een plaatsje te zoeken in de K.N.A.U. Eerlijk gezegd vond ik dat toen maar niks. Mensen die met fietsbanden aan een stuk touw in het bos boomtakken gingen vangen (“...maar voorzichtig hoor, niet de bomen beschadigen!...”) of volwassenen die een juniorkogeltje gebruikten om ermee... doel te werpen op een soort hinkelbaan op de grond; en tussen de bedrijven door liep men dan ook nog stukken “hard”.....nee, dat was heel ver van mijn beleving van atletiek verwijderd.

Toen eenmaal de “speelse vormen” de tand des tijds nauwelijks overleefden en het recreatief lopen – al dan niet met variaties tussendoor - overbleef, vond ik het al wat acceptabeler, maar het bleef in mijn beleving tweede keus atletiek.

Totdat de prestatie lopen in steeds grotere aantallen georganiseerd werden. Waarover trouwens nog een leuke anekdote bestaat:

Koos Koumans was in die jaren DE statisticus van ons land. Na elk weekend zat hij (natuurlijk zonder computer) zijn ranglijsten bij te werken. Als iemand in augustus een prestatie leverde waarmee hij of zij van de veertiende naar de derde plaats op de seizoenslijst van beste prestaties opschoof, tikte Koumans de dagen erna de hele lijst van dat onderdeel weer over ...

Unieraadsleden werden toen landelijk gekozen. Door zijn grote bekendheid als man van de ranglijsten kreeg hij altijd bijzonder veel stemmen bij een nieuwe verkiezing.

Op een gegeven moment kwam in een Unieraadsvergadering het jaarverslag van de Sektie Rekreatiesport ter sprake. [Ja, we schreven een k in plaats van een c.]

Koumans: “Die recreatielopen, dat wordt steeds gekker. Er zijn er nu al zo krankzinnig veel... Ik maakte vorig weekend mee, dat de lopers van de ene loop die van een andere kruisten en dat tal van deelnemers in de verkeerde loop finishten....”

Van prestatielopen stonden nooit verslagen in de krant. Natuurlijk benutten organisatoren wél het plaatselijke huis-aan-huis blad dat twee keer in de week in de brievenbus gleed.

Vanaf het moment dat die lopen werden gecombineerd met een wedstrijdloop is mijn oordeel over recreatiesport definitief bijgesteld. Dat kwam door de volgende ervaring:

Als zo'n 10 km statenloop gewonnen werd in 32,53, stond er maar liefst een hele bladzijde in het plaatselijke sufferdje, met foto van de winnaar, want die had het parcoursrecord met elf seconden verbeterd! Waardoor hij niet alleen het bedrag voor de eerste plaats, maar ook een extra bonus, beschikbaar gesteld door de plaatselijke winkeliersvereniging, voor het verbeteren van dat record mocht incasseren. Begrijpelijk, gezien vanuit promotioneel oogpunt van de organisator.

Alleen, ik herkende die winnaar en wist, dat hij in staat was tot een prestatie van rond de 30 minuten. Dat had hij niet gedaan, want nu had hij zijn dubbele geldelijke beloning ook binnen zonder echt moe te worden en kon daardoor overmorgen in een volgend dorp opnieuw gaan incasseren bij een andere loop.

Zevenentwintig minuten daarna kwam een recreant luid juichend, met beide armen in de lucht, huppelend met een grijns van oor tot oor over de finishlijn. Die man had voor het eerst van zijn leven een 10 km binnen het uur gelopen, bleek even later.

Op dat moment realiseerde ik mij, dat niet de gedachtegang van Hippias, maar die van Socrates veel beter op deze situatie paste.... Niet de winnaar had een prestatie geleverd waardoor hij met recht trots op zich zelf mocht zijn, en een volle bladzij aandacht in de plaatselijke pers verdiende, maar die naamloze recreant, ergens in de achterhoede van het deelnemersveld.....

Hugo Tijsmans

Theo en Gré Hoekstra-Stuivenberg 70 jaar getrouwd

Dat is een echte reden voor een feestje en als er wat te vieren valt, zijn wij van de Vrienden er als de kippen bij.

Hilly de Lange-Gankema uit Dalen in Drenthe attendeerde ons op deze gebeurtenis en daar moest volgens het bestuur van onze vereniging wat aan gedaan worden. We spraken af dat we samen naar de receptie zouden gaan, die in de Paalkoepel aan het Paterswoldsemeer bij Haren werd gehouden.

Van Hilly kwam het idee om een speciale Drentse krentewegge te laten bakken. En denk nou niet dat ze in Drenthe zuinig zijn, want de krentenwegge was bijna een meter lang.

Vlnr. Gré Hoekstra, Hilly de Lange-Gankema, Theo Hoekstra met de krentenwegge en Chris Konings. *(foto Marieke Nieman)*

heel begaafd en beschaafde muzikant was. Het genre dat hij het meest speelde was dansmuziek met combo's en kleine orkesten. Net als de overleden 400 meter loper Chris Smildiger, jazzpianist, speelde Theo ook op de cruise- en lijndiensten van de Holland America Line. Saxofoon, klarinet en ook indien nodig viool en als het even kon graag in de eerste klasse. Daar zat de meeste poen volgens Theo.

Theo Hoekstra, 95 jaar inmiddels en 70 jaar getrouwd met Gré Stuivenberg, 91 jaar. Theo was een atletiekfanaat en tot op hoge leeftijd speelde hij ook tennis. Onze oud-voorzitter Bob Vos, 18 jaar jonger, had zijn handen vol aan Theo en hij verloor ook best wel eens van hem. Dit soort verhalen heeft Theo ons verteld in een Groninger Stadjer-accent. Goed luisteren dus.

Maar wat niet iedereen binnen onze club weet, is dat Theo ook een

En dan komt er weer zo'n mooi verhaal. Zakdoek in de hand, want de tranen biggelden af en toe over zijn wangen van het lachen en soms van de emoties, na zoveel jaren.

"We zitten boven in de danszaal van de eerste klasse salon en spelen wat leuke nummers uit die tijd. Er komt een dame binnen aan de arm van haar man. Op haar japon prijkt een grote rode roos en onmiddellijk spelen we Red Roses For A Blue Lady. Dat werd bijzonder op prijs gesteld en er viel een 100 dollarbiljet in de hoed op het podium. Ik moest met haar dansen, haar naam was Dorothy. De volgende avond kwam ze weer de salon binnenzweven, waarop ik het orkestje meteen Hello Dolly, short for Dorothy en bekend van Louis Armstrong, liet inzetten. Toen lag er tweehonderd dollar in de hoed". Theo, hard lachend, "je moet je klanten op waarde schatten, nietwaar".

Zoon Jan Hoekstra vertelde een mooi verhaal over wat de familie allemaal meegemaakt heeft. Een echt familieverhaal en dat gaan we dus niet opschrijven.

Vorige week werden Hilly en ik nog gebeld door Gré Hoekstra. Ze bedankte ons en het bestuur voor de bijzondere attentie, de Drentse krentewegge.

Chris Konings

Deelnemers aan de jubileumreünie van de Vrienden van de KNAU in 2011,
verzameld op het bordes van het Olympisch Stadion. *(foto Ed Turk)*

De opkomst van trimgroepen

In het nummer van St>rt 2011, het tegenwoordige lijfblad van de Atletiekunie, dat enkele maanden geleden verscheen, stond het lopen centraal. In allerlei vormen kwam het onderwerp in dit tijdschrift voorbij, waarbij met name het hoge ‘run4fun’ gehalte opviel. Thema’s als het lopen met collega’s, van sportbeginners, van ongebonden of ‘losse’ lopers en aparte loopconcepten, zoals daar zijn drek- en stilletraces en zelfs trailrunning passeerden de revue, evenals verschillende vormen van wandelen, zoals deelnemen aan de Vierdaagse van Nijmegen - dit nu juist weer wel in ‘gebonden’ vorm, namelijk binnen Nijmegen Atletiek - en Nordic Walking. Aandacht voor topatletiek was er weliswaar ook, maar toch in aanzienlijk mindere mate dan voor de eerder genoemde thema’s. Het zal wel tekenend zijn voor de huidige situatie binnen de Atletiekunie: heel veel breedtesport, met hier en daar een vleugje topsport.

Oudste trimgroep?

Ook diverse loop- en trimgroepen werden onder de loep genomen, al dan niet binnen verenigingsverband. Dat hierbij tevens werd teruggekeken naar het ontstaan van deze specifieke vorm, lag voor de hand. Vooral in de jaren tachtig zouden zij zijn opgekomen, terwijl van oud-marathonkampioen Aad Steylen, zelf inmiddels 76 jaar, met zijn specifieke, 44 jaar oude Trimgroep, werd beweerd, dat die zo ongeveer de oudste recreatieve loopgroep van Nederland om zich heen zou hebben verzameld.

Zulke boude beweringen moet je binnen een vereniging als de Vrienden van de KNAU echter niet maken: die werken als een rode lap op een stier of, zo u wilt, als olie op het vuur. Het leidde er in elk geval toe, dat Ria Ineke na enkele telefoongesprekken uw redacteur een dik pak informatie toestuurde, waaruit bleek dat ten tijde van het ontstaan van de groep van Aad Steylen het fenomeen trimgroep inmiddels ook in Haarlem floreerde. Wat heet, ze haalden er zelfs het landelijke nieuws mee.

Op het TV-journaal

Nadat de Haarlemse damesvereniging Atmodes, waar Ria Ineke jarenlang als voorzitter de scepter zwaaide, in het najaar van 1967 via een oproep in het Haarlems Dagblad de start van een buitentraining, speciaal gericht op de gehuwde vrouw van 30+, had aangekondigd, kwamen er op de eerste donderdagmiddag van oktober van dat jaar 38 dames in de duinen bij “Kraantje Lek” in Overveen bijeen, om daar hun eerste training te ondergaan, onder de deskundige leiding van trainer Gerard Kamp. Daar was de lokale pers ook bij aanwezig en toen was al gauw het hek van de dam. Want een week later waren het er geen 38, maar 75 die zich bij Kraantje Lek verdrongen, inclusief Eugène Herlaar van het NTS-journaal (de voorloper van het huidige NOS-journaal), die overigens niet te beroerd was om ook zelf aan de training deel te nemen. Het resulteerde tenslotte in een TV-reportage van anderhalve minuut, wat weer tot gevolg had, dat de telefoon bij Atmodes in de dagen die volgden overspannen raakte en de wachtlijst van dames die

stonden te trappelen om ook deel te nemen, gestaag uitdijde. Het beeld van de trimmende dames deed ook elders in den lande zijn werk, want het vond nadien overal navolging. Atmodes had uitstekend propagandistisch voorwerk verricht, zo bleek.

De 30+ dames van Atmodes in oktober 1967 aan het werk in de duinen bij “Kraantje Lek”, onder leiding van Gerard Kamp. *(foto beschikbaar gesteld door Ria Ineke)*

Het voert te ver om hier in het kort de geschiedenis van Atmodes te herschrijven. Het verhaal toont echter aan, dat de Aad Steylen Trimgroep er één was temidden van meerdere loop- en trimgroepen, die in diezelfde tijd om min of meer vergelijkbare redenen op verschillende plaatsen in ons land het levenslicht zagen.

Wie is nu echter de oudste? Geen van beide, zoveel is wel zeker. Want het verslag van Atmodes 30+ vermeldt, dat men in Haarlem op het idee was gekomen “in navolging van een Amsterdamse Herentrimploeg”.

Gaat uiteindelijk dan toch AAC met de eer strijken?

Piet Wijker

Advertentie Van Noort Gassler

Yellowstone trip

In de vorige Vriendenband besteedden we al even aandacht aan de ontmoeting tussen Leo en Peggy de Winter met Jan Willem en Judy Boogman. Zoals wij toen uitlegden vond die ontmoeting plaats in Billings, Montana, tijdens een tocht, die de De Winters maakten naar het Yellowstone National Park. Leo maakte van deze reis speciaal voor De Vriendenband een verslag, dat u hieronder aantreft (PW).

Beste vrienden,

Mijn vrouw Peggy en ik hadden het al jarenlang gehad over onze wens, om naar Yellowstone National Park te rijden en die omgeving eens te bekijken. Onze vrienden Chris en Ray (Konings en Van Asten – PW) waren er vorig jaar al geweest, dus vonden we dat we dat nu ook maar eens moesten doen. We besloten om er hier, vanuit Californië, gewoon naartoe te rijden (via de zuidelijke route om de Sierra Nevada bergen heen) en dan, indien mogelijk, tevens onze nieuwe vrienden Jan Willem en zijn vrouw Judy in Billings te bezoeken. Op de terugweg wilden we dan de noordelijke route nemen via Lake Tahoe (en Pollock Pines) om bij onze vrienden Ray en zijn vrouw Dorothy langs te gaan.

Over Buffalo Bill en de Battle van Little Bighorn

De eerste dag reden we van Visalia naar Las Vegas. Aangezien het daar momenteel geen hoofdseizoen is, waren de hotels er spotgoedkoop. De volgende dag reden we door naar Provo in de staat Utah, waar de Brigham Young Universiteit gelegen is. Vervolgens de derde dag door naar Cody in de staat Wyoming, aan de oostelijke ingang van Yellowstone park.

Ze hebben daar een heel interessant museum, dat op William Cody (Buffalo Bill) gericht is. Als je interesse hebt in alles over het westen van de laatste 200+ jaren, dan is dit de plaats.

Jan Willem had ons via de email al inlichtingen gegeven over mooie bergroutes daar in de omgeving. Dus wij de “Chief Joseph highway” op, genoemd naar Chief Joseph van de Nez Perce indianenstam, die deze route volgde om de Amerikaanse cavalerie te ontvluchten, en vandaar via de “Bear tooth highway” naar het noorden, richting Billings. Beide wegen zijn heel mooi, hoewel je wel aan steile bergwegen gewend moet zijn. De Bear tooth highway gaat tot 10800 ft hoog (omstreeks 3200 meter), dus ruim boven de bomengrens. Er zijn prachtige uitzichten en zelfs in september lag er op die pas nog steeds wat sneeuw.

Mijn vrouw Peggy zat tijdens de afdaling via een nauwe, vrij steile bergweg niet op haar gemak. De afdrukken van haar nagels zitten nog in de deurkruk!!

Vervolgens de volgende dag naar het monument van de “Battle van Little Bighorn”, waar in de jaren 1870 de Amerikaanse cavalerie onder leiding van General Custer door krijgers van de Lakota Sioux en een aantal andere indianenstammen verslagen werd bij de “battle van Little Bighorn”. Het was heel interessant om de namen te lezen van de soldaten die daar gesneuveld zijn. Er waren heel wat Hollandse bij.

Op de fiets over de Bear tooth highway

Toen kwam één van de hoogtepunten van onze reis, omdat we in de middag naar Jan Willem en Judy in Billings zijn gereden. Het was zondagmiddag en ze hadden de dag vrij. We hadden elkaar nog nooit ontmoet, wel via email geschreven en via Facebook contact gehad, dus heel leuk om op deze manier een vriend uit de vriendenkring te ontmoeten. We hebben heerlijk thee in de tuin gedronken, een lekker biertje erbij en toen gezellig uit eten in de stad. Zie de foto van ons viertjes in de vorige Vriendenband.

We weten allemaal, dat Jan Willem in zijn carrière een hele atleet is geweest. Maar wisten jullie, dat zijn vrouw Judy ook een hele goede atlete was, die de 400 meter en de 400 meter horden voor de Universiteit van Montana liep? Ook nu zijn ze beiden nog heel actief. Tot in de jaren 1990 zat Jan Willem nog op een racefiets en deed mee aan wedstrijden en triatlons (die hij won).

Zijn vrouw Judy vertelde ons een mooi verhaal over haar fietscarrière. Ze was lid geworden van een dames wielclub, die ieder jaar een tourrit maakte over de beruchte “Bear tooth highway”, ja inderdaad, die bergpas van 3200 meter!!! Dus de eerste keer dat Judy meedeed, ging ze met een groep weg. Tijdens een ruststop stond ze al een tijdje op iedereen te wachten en dacht: “wat duurt dat lang zeg, schiet op dames, laten we nou verder gaan.” Dus uiteindelijk besloot ze alvast wat door te rijden met het idee, dat de anderen haar wel in zouden halen. Na kilometers rijden zag ze nog niemand. Uiteindelijk die bergpas in haar eentje beklommen, waarna ze besloot bij de volgende ruststop op de anderen te wachten. Tot haar grote verbazing stond iedereen daar op haar te wachten. Ze hadden allemaal een lift over die bergpas gehad.

Die dames allemaal lachen want, zoals ze haar vertelden, hoef je als nieuw lid die berg alleen de eerste keer maar echt te beklimmen op de fiets. Dus bij die eerste ruststop stonden ze allemaal op Judy te wachten in de hoop, dat zij op de fiets zou stappen om alvast wat verder te rijden.

We hebben wat afgelachen over dat verhaal. Nou, ik heb die pas met de auto gedaan en ik neem mijn petje af, hoor. Dat is een hele prestatie.

Geen grizzly bears, wel Californische wijn

De volgende vier dagen hebben we in het Yellowstone park rondgereden. Prachtige natuur, veel wilde beesten, maar helaas geen grizzly bears gezien. Van Yellowstone zijn we verder via het Grand Tetons National Park en Jackson Wyoming weer richting huis gereden, maar niet nadat we eerst de tweede Nederlandse vriend in Pollock Pines hadden opgezocht.

Ray ontmoette ons in Pacerville (Hangtown genoemd sinds de California Gold Rush dagen). Hij schreef al dat hij ons daar wilde ontmoeten, omdat we anders zijn huis nooit zouden vinden. Inderdaad, kilometers rijden over nauwe weggetjes en GPS werkt daar niet goed. Ray woont op een hele mooie plaats, waar de herten gewoon rond zijn huis lopen.

We hebben daar met z'n vieren heel wat lekkere Californische wijn gedronken. De volgende dag hebben we een aantal vineries bezocht en zijn lekker uit eten geweest. Helaas heb ik stom genoeg geen foto van Ray en zijn vrouw gemaakt.

Leo en Peggy de Winter in Yellowstone National Park, een imposant natuurgebied. *(foto Leo de Winter)*

Uiteindelijk de volgende dag weer naar huis, waar we na ruim 5500 km weer aankwamen. Een zeer geslaagde vakantie, waarin vooral de bezoeken aan Jan Willem en zijn vrouw en Ray en zijn vrouw onbetwiste hoogtepunten waren.

Aangezien Jan Willem (vanwege zijn zaak) moeilijk weg kan, zitten Ray en ik er al over te praten om eventueel met z'n vieren naar Billings te rijden en daar met z'n zessen een mini-vriendenreünie te houden.

Leo de Winter

Sportheldenbuurt in Amsterdam

Veel steden in Nederland hebben woonwijken met straten genoemd naar o.a. staatslieden en Nobelprijswinnaars. Op industrieterreinen kom je bijna altijd een Marconistraat, een Ampereweg of een Kelvinlaan tegen. Niets op tegen. Maar waarom zijn we in Nederland niet wat royaler met het vernoemen van onze sporthelden? Jawel, er is een Anton Geesinkweg en ook een Fanny Blankers-Koenlaan.

Vanuit het bestuur van de Vrienden is er wel eens beleid uitgezet om te proberen atletiekaccommodaties aan een naam van een regionale sportheld te helpen. Dat lukt zo hier en daar ook wel, maar zeker niet zo vaak als we dat graag zouden willen. Er zijn wel atletiekbanen en stadions vernoemd, zoals de Tollien Schuurmanbaan in Drachten, de Willy Lustbaan in Zaandam, de Chris Bergerbaan in Amsterdam en onlangs nog het Eef Kamerbeek Atletiekcentrum in Eindhoven.

Aan dit rijtje hadden we graag de Wim Slikhuisbaan in Leiden willen toevoegen. Ons lid Carel van Venetiën heeft zich daarvoor sterk gemaakt, maar tot op heden is dat nog niet gelukt.

Nee, dan Amsterdam stadsdeel Oost. Op het Zeeburgereiland, waar vroeger de Amsterdamse rioolwaterzuivering stond, wordt een nieuwe woonwijk gebouwd. Vanaf de A10 richting het noorden is links beneden de zandvlakte te zien waar de woonwijk Sportheldenbuurt moet komen.

Op zaterdag 15 oktober was er een officiële uitreiking van de straatnaamborden aan familieleden. Het was een heel leuke bijeenkomst, waar namens stichting Erfgoed Paul van Gool aanwezig was en namens de Vrienden de schrijver van dit verhaal. We waren er o.a. voor het uitreiken van het straatnaambord van de Eef Kamerbeekstraat, met de Kees Broekmanstraat de langste straat in de sportheldenbuurt. Goed dat we er waren, want van de familie Kamerbeek was niemand aanwezig.

Wel van Kees Broekman, namelijk een zus van Kees en oomzegster Stien Baas-Kaiser. Nooit geweten dat ze familie waren. Wist u dat wel? Ja, Joop Kant natuurlijk wel, want in de Lier staat een beeldje van Kees Broekman. Aan de oever van de Lee, een riviertje in het Westland. Op dat monument staan twee schaatser, naast Kees Broekman ook Piet Keyzer, winnaar van de Elfstedentocht van 1940.

Weet U nog meer beeldjes van sporthelden in Nederland te staan? Laat het ons weten.

Monument “De Lierse IJskoningen”

(foto Wikipedia)

Foeke Dillema (rechts) en zijn vrouw met het straatnaambord van Foekje Dillema.

(foto's Jip van Leeuwen)

Hier volgt de lijst met vernoemde sporthelden met huiskamervraag:
Welke sport hoort bij onderstaande namen?

Kea Bouman, John Blankenstein, Faas Wilkes, Roepie Kruize, Mary van der Sluis, Leo Horn, Steve van Dorpel, Rie Mastenbroek, Theo Koomen, Foekje Dillema, Alie van den Bos, Geertje Wielema, Eef Kamerbeek, Nida Senff en Kees Broekman.

Chris Konings

(met dank aan Joop Kant)

Paul van Gool houdt Eef Kamerbeek omhoog, Chris Konings de bloemen.

Momenteel is er in De Lier onder de noemer 'De Lierse IJsheiligen' een tentoonstelling over de schaatscoryfeeën die dit dorp in de loop van haar geschiedenis heeft voortgebracht. Hierbij gaat het, naast in dit artikel genoemde grootheden als Kees Broekman en Piet Keyzer, over allerlei andere schaatsers die op de ijsbaan hoge ogen hebben gegooid, of dit nu nog steeds doen. De tentoonstelling vindt plaats in De Timmerwerf, Hoofdstraat 63 in De Lier en is elke zaterdag van 10.00 tot 16.00 uur te bezichtigen. *PW*

VOOR HET VOETLICHT

Vijfeneenhalf maal de wereld rond

Henk Kalf terug op de plek, waar hij in 1975 één van zijn fraaiste prestaties neerzette, het Olympisch Stadion in Amsterdam.

(foto Piet Wijker)

Infobox

<i>Naam:</i>	Hendrik Bernardus (Henk) Kalf
<i>Geboren:</i>	22 januari 1947 te Groningen
<i>Discipline:</i>	lange afstand
<i>Titels:</i>	Ned. kampioen marathon 1974
<i>Records:</i>	Ned. recordhouder 10 Eng. mijl 1974-1975, 30 km 1975, marathon 1975-1978
<i>PR's:</i>	<u>Baan:</u> 3000 m: 8.16,4 (indoor); 5000 m: 14.29,4; 10.000 m: 29.33,8; uurloop: 19.289 m; <u>Weg:</u> 10 Eng. mijl: 48.40; 20 km: 1:01.16; 25 km: 1:17.34; 30 km: 1:34.06; marathon: 2:16.53

Dit jaar is de coupe compleet: de Kenianen beheersten het marathoncircuit volledig. Geen van de vijf tot de 'World Marathon Majors' behorende marathons ontkwam aan de Keniaanse overwinningsdrang. Het snelst was Geoffrey Mutai in Boston met zijn 2:03.02, al loopt daar het parcours volgens de IAAF te veel af. Het 'langzaamst' liep Moses Mosop in Chicago, die daar 2:05.37 liet klokken. Kijk je naar de tien grootste marathons ter wereld, waartoe Rotterdam en Amsterdam behoren, dan viel Stockholm met 2:14.07 slechts qua tijd uit de toon, maar ook daar maakte een Keniaan de dienst uit. Alleen Honolulu moest, toen wij dit blad opmaakten, nog worden gelopen. Gok ik er ver naast, als daar intussen ook een Keniaan heeft gewonnen?

Vier Kenianen sneller dan Gebrselassie

Bovendien veroverde Kenia op de marathon dit jaar het wereldrecord. Liefst vier Kenianen liepen sneller dan Haile Gebrselassie, toen die in 2008 in Berlijn met zijn fameuze 2:03.59 voor het eerst de grens van 2 uur en 4 minuten doorbrak. Onder aftrek van de 'illegale' Bostontijden van 2:03.02 van Mutai en 2:03.06 van Mosop, waren het altijd nog Patrick Makau (Berlijn: 2:03.38) en Wilson Kipsang (Frankfurt: 2:03.42) die 'legaal' de Ethiopische toptijd oprolden. Dat belooft wat, volgend jaar op de Spelen in Londen.

Wat nu, als in de jaren zestig en zeventig niet die enthousiaste groep atleten was opgestaan die zich, dwars tegen alle heersende conventies in, op de wegatletiek stortte? Was die dan ook zo populair geworden, dat er tegenwoordig zeer goed geld mee te verdienen valt? Het had in elk geval de opkomst tot gevolg van lopers uit arme streken, die hun kans roken om via hardlopen hun locale armoede te ontstijgen.

Verbod op wielrennen

Henk Kalf was nog geen vijftien, toen hij eind 1961 zijn eerste wedstrijd liep, de Groningse Plantsoenloop, waarna hij zich bij het toenmalige Nurmi aanmeldde. Eigenlijk was hij liever gaan wielrennen, maar dat werd hem door zijn vader verboden. Henk: "Hij was steenhouwer en in het bedrijf werkte iemand, dat was een goeie amateur en die vertelde wat er allemaal gebeurde. Nou, ik mocht wel een racefiets kopen, maar ik mocht niet wielrennen. Dat is eigenlijk de redding geweest voor mijn atletiek."

Weldra ontdekte Kalf dat, wilde hij iets bereiken, hij vaker moest trainen dan de twee baan- of bostrainingen per week van de vereniging. "Wat je wil, kun je niet altijd met een trainer. Ik begon dus voor mezelf te trainen. Op een gegeven moment ging ik op het fietsje naar de Appèlberg, hier 10 kilometer vandaan, richting Noord-Drenthe. Maar ja, toen woonde ik nog aan de andere kant van de stad. Dus reken maar uit, dan fietste ik 15 km en ging ik daar trainen." Na afloop moest uiteraard dezelfde afstand worden teruggefietst. Het ontlokte een bezorgde tante tegen zijn moeder ooit de opmerking: nou zus, denk een beetje om die jongen, want hij komt zó bezweet thuis.

Trainingshonger

Al gauw had Henk zijn trainingsprogramma uitgebreid naar dagelijkse trainingen. En zelfs daar bleef het niet bij, want na op zijn zeventiende bij V&D te zijn gaan werken, ontstond de behoefte om zijn trainingen aan zijn werk aan te passen. Henk: “Op een gegeven moment begon ik tweemaal per dag te trainen, ’s morgens vóór en ’s avonds na mijn werk.” Een loodzwaar programma, maar Henk Kalf voelde zich er wel bij. “Nou ja kijk, d’r was toch een bepaalde trainingshonger. Ik ging ’s morgens om kwart over zes trainen, dat hoorde gewoon bij mijn dagelijkse cyclus. Daarna ging ik naar mijn werk, tussen de middag ging ik bij mijn ouders eten, dan weer terug naar V&D voor de middagronde en ’s avonds ging ik weer trainen. Het is zelfs wel gebeurd, dat ik in de middagpauze nog een klein programmaatje afwerkte in het Oosterpark. Dan trainde ik dus driemaal daags!” Kortom, Kalf was zijn tijd ver vooruit.

Alles vastgelegd

Vanaf 1967 kreeg hij daarbij de behoefte om zijn atletiekactiviteiten vast te leggen, eerst in speciale KNAU-boekjes, later in boeken van kasboekformaat. In tien boeken heeft hij sindsdien zijn dagelijkse trainings- en wedstrijdprogramma’s minutieus opgeschreven, naast de meer gebruikelijke plakboeken die hij aanlegde. Bijna dertig jaar persoonlijke atletiekhistorie ligt zo als het ware thuis voor het oprapen. Henk: “Ik heb alles. Je kunt me zelfs vragen waar ik getraind heb op 25 oktober 1974, bij wijze van spreken. Ik kan het je zo vertellen.” Met daarbij aantekeningen van wat hij die dag heeft gedaan, hoe hij zich toen voelde en hoe de condities die dag waren. Zelfs het KNMI zou er nog wat aan hebben, denk je onwillekeurig.

Vanwege die onvoorstelbare, jarenlange discipline kan hij ook met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid zeggen, dat hij in zijn actieve periode alles bij elkaar zo’n slordige 220.000 kilometers heeft gelopen, ofwel vijftienmaal de wereld rond! Slechts zijn kilometers over de eerste vijf jaar, van 1962 tot 1967, zijn geschat.

Waar zijn noeste trainingsarbeid hem intussen had gebracht bleek pas goed, toen hij in 1969 overstapte naar GVAV. Henk: “GVAV had toentertijd een heel goeie wedstrijdploeg, die ook meedeed in de hoofdklasse. Op een gegeven moment werd de steeple toegevoegd. Nou ja, wie deed die als eerste? Dat was ik. En het is vaak gebeurd, dat ik een half uur daarna de 5000 m liep.” Menig keer won hij beide afstanden dan ook nog. “Terwijl ik helemaal geen steeple-aar was. Ik kon er in Groningen ook helemaal niet op trainen, want we hadden niet eens een steeplebak. Het was dan ook meer springen, maar goed...” Henk Kalf slaagde er bij die gelegenheden desondanks in om tijden te lopen rond de 9.30 op de steeple en 14.45 op de 5000 m.

Titel en record op de marathon

Later, bij de Nederlandse kampioenschappen, kwam hij in één weekend soms ook op meerdere afstanden uit. Zoals in 1971, toen hij 3e werd op de 5000 m en 2e op de 10.000 m. Baankampioen werd hij echter nooit. Pas in 1974, op de weg, veroverde hij zijn eerste en enige nationale titel, in Maassluis. Die overgang naar de weg vond Henk Kalf vrij

vanzelfsprekend. “Ik voelde mij wel happy op de weg. Ik trainde op de weg, dus voor mij was dat helemaal geen probleem. Maar ja, als je als 23- of 24-jarige te kennen gaf dat je de weg opging, datte... (hahaha) was niet helemaal volgens het protocol, eigenlijk. Je ging pas de weg op, als je op de baan snelheid moest inboeten, eerder niet. Maar goed, ik zette toch door.”

In 1975 beleeft Kalf zijn ‘gouden jaar’. In april wint hij de allereerste City-Pier-City Loop, al gaat die dan nog over ‘slechts’ 14,5 km. Drie weken later loopt hij in Amsterdam de marathon van zijn leven als hij op de finish amper 2 seconden tekort komt voor de zege. Nochtans is zijn 2:16.53 een dik Nederlands record. Een record loopt hij later dat jaar ook nog op de 30 km, terwijl zijn meeste PR-prestaties op de weg eveneens uit 1975 stammen. Henk: “Ja, ’75 was een gouden jaar. Ik kon alles.”

Disaster

Door deze prestaties komt Kalf prompt in de Olympische selectie terecht. In 1976 hoeft hij voor Montréal nog slechts vormbehoud te tonen, maar dan gaat het mis. In de maand dat de KNAU zijn 75-jarig jubileum viert, loopt Kalf de marathon van Amsterdam dramatisch slecht. “Dat was een verschrikkelijke marathon, want het was toen 30 graden. Het was begin mei; als ik dan ’s morgens trainde, was het heel koud. Maar overdag kwam de zon door en dan had je dus temperaturen van 30 graden. Als je onder die omstandigheden een marathon moet lopen, heb je haast niet... In augustus/september kun je dan misschien wél redelijk presteren, maar in mei, als het zo warm is, niet. Dat is echt een disaster geweest, die hele marathon.” Halverwege moet Henk noodgedwongen opgeven.

Een latere herkansing, in Bazel, mislukte eveneens. Toen waren de Spelen voor hem verkeken. Een hard gelag, niet alleen voor hemzelf, maar ook voor de mensen die in Kalf geloofden. “Ik was in Groningen en omstreken natuurlijk een bekend personage. Ik heb me een paar dagen maar niet op straat begeven, want ik moest iedereen te woord staan over wat er allemaal gebeurd was.” Het meest wrange was nog, dat Henk na zijn goede marathon in 1975 juist faciliteiten van zijn werkgever had gekregen. Een jaar lang werkte hij halve dagen, maar opvallend genoeg presteerde hij minder. Henk: “Er kwam een bepaalde gemakzucht over je; de gedrevenheid was weg.”

Hernia

Kalf zou het niveau van 1975 nooit meer bereiken. Hij draaide nog vele jaren mee in allerlei landenwedstrijden, zat ook nog wel in nationale selecties, maar kwam nooit toe aan een groot toernooi. In 1978 werd EK-deelname gedwarsboomd door een voetbreek, één van zijn zeldzame blessures. Want ondanks die onwaarschijnlijke hoeveelheid kilometers, raakte Henk Kalf in zijn lange atletiekloopbaan vrijwel nooit geblesseerd. De hernia die hij acht jaar geleden opliep, wijt hij dan ook niet aan zijn hardloopverleden, maar aan zijn werk. “We waren ook altijd bezig met toonbanken verslepen, afdelingen ombouwen en zo.” De zenuwbeklemming die erop volgde, veroorzaakte een klapvoet. Die is nooit helemaal hersteld, al heeft hij er in het dagelijks leven geen last meer van. Maar hardlopen lukt niet meer.

Santiago de Compostella

Sindsdien heeft Henk zijn oude liefde, het wielrennen, weer opgepakt. Na begin vorig jaar, na bijna 46 dienstjaren bij V&D - waar hij van verkoopmedewerker opklom tot assistent bedrijfsleider - met de VUT te zijn gegaan, heeft hij er ook alle tijd voor. Bovendien, als hij iets doet, doet hij het goed. Jaarlijks fietst hij zo'n 17.000 km (!), in zijn eentje. Henk: "Ja, ik fiets stevig door. Dit jaar haal ik zelfs de 20.000, want ik ben me aan het voorbereiden op volgend jaar. Dan start ik op 1 juli hier in Groningen en rijd ik naar Santiago de Compostella en terug. Daar trek ik twee maanden voor uit. Dat is een uitdaging." Hij is van plan om een website op te starten ("dat gaat mijn zoon voor me doen"), waar zijn tocht op te volgen zal zijn. Met een baantje als postbezorger bij PostNL, waarmee hij een maand na zijn VUT startte, verdient hij wat extra centen om alle spullen te bekostigen die nodig zijn voor zo'n onderneming. Die moeten namelijk goed zijn. Henk: "Ik wil geen achenebbisj handel."

Tenslotte is Henk Kalf sinds zeven jaar ook nog teammanager bij GVAV-Voetbal, van de eerste selectie van GVAV-Rapiditas. Henk: "Je gaat met jonge mensen om, moet allerlei dingen voor ze regelen en bent 's zondags weer lekker bezig."

En daarmee is de cirkel van Henk Kalf's sportieve leven in menig opzicht rond.

Piet Wijker

*Het bestuur van de Vereniging
Vrienden van de K.N.A.U. wenst u fijne kerstdagen*

en een voorspoedig

2012

*Chris van der Meulen, Chris Konings,
Kees de Kort, Ed Turk, Riet van der Enden,
Ellen van de Bunt-Heemskerk en Melchert Kok*

Advertentie GezondPlus

Atleten gesteund door Jeugdfonds 2011-2012

Tijdens de ALV van 6 november jl. heeft het Jeugdfonds de namen bekend gemaakt van de atleten die volgend jaar zullen worden ondersteund. Wij stellen de atleten hierbij graag aan u voor.

I. De volgende zes atleten werden het afgelopen jaar ook al door het fonds gesteund.

Nadine Broersen, 21 jaar, lid van Sprint. Nadine is meerkampster en deed mee op de zevenkamp aan de EK<23 afgelopen zomer in Ostrava. Haar beste puntentotaal is 5932. Naast de meerkamp blinkt zij vooral uit in hoogspringen (1,87 m) en speerwerpen (51,56 m). Nadine probeert volgend jaar uit te komen bij het EK in Helsinki op de zevenkamp.

Douwe Amels, 20 jaar, lid van Impala. Douwe is op dit moment de beste hoogspringer van Nederland met 2,18 m. Hij kwam eveneens uit op de EK<23 in Ostrava en kan hier in 2013 nog een keer naar toe.

Corine Nugter, 19 jaar, lid van AV NOP. De nummers van Corine zijn kogel (15,37 m) en discus (50,62 m) en op beide onderdelen werd zij zesde tijdens de Europese Junioren Kampioenschappen (EJK) afgelopen zomer in Tallinn.

Lisanne Schol, 20 jaar, lid van Phanos. Lisanne voert de Nederlandse ranglijst aan bij het speerwerpen met een afstand van 57,50 m. Zij deed dit tijdens de kwalificaties tijdens de EK<23. In de finale werd zij achtste.

Maureen Koster, 19 jaar, lid van AV'47. Maureen loopt vooral de 1500 meter en heeft daar een PR staan van 4.17,64. Zij kwam zeer onfortuinlijk ten val tijdens de finale 1500 m bij de EJK.

Anouk Vetter, 18 jaar, lid van AAC. Anouk is meerkampster met een puntentotaal van 5549. Zij deed mee aan de EJK op de zevenkamp maar moest door een blessure helaas na één dag afhaken. In 2012 is zij nog A-juniore en zal zij zich willen plaatsen voor de WJK in Barcelona. Zij is ook erg sterk bij het speerwerpen met een PR van 50,21 m.

II. En dit zijn de zes nieuwkomers in 2012.

Nadine Visser, 16 jaar, lid van SAV. Nadine is meerkampster maar vooral ook een zeer goede hordeloopster. Zij won twee maal goud tijdens de EYOF voor B-junioren afgelopen jaar op de 100 m horden en de 4 x 100 m. Zij verbeterde op de lage horden (76 cm) het stokoude (1984) record van Marijke van Zon, 13,45 s, naar een scherpe 13,28 s. Op de hoge horden liep zij al 13,84 en dat is onder limiet voor de WJK volgend jaar in

Nadine Visser (foto Ed Turk)

Barcelona. Zij zal of op de meerkamp of op de 100 horden willen uitkomen op dit WJK. Zij heeft nog drie juniorenjaren voor de boeg.

Bianca Baak, 19 jaar, lid van Phanos. Bianca loopt 400 m horden en heeft zich afgelopen jaar erg sterk verbeterd naar een nieuw PR van 58,33 s. Zij staat hiermee tweede op de ranglijst aller tijden bij de A-meisjes. Zij

werd achtste tijdens de finale van het EJK.

Vera van den Haak, 16 jaar, lid van Sparta. Vera is net als Nadine Visser nog maar eerstejaars B-juniore en haar nummers zijn 400 m en 400 m horden; op beide nummers voert zij de ranglijsten aan met 55,14 (4^e AT) en 60,76 (5^e AT). Vera werd tijdens de EYOF vierde op de 400 m.

Jip Vastenburger, 17 jaar, lid van AV'34. Het beste nummer van Jip is de 3000 m met een beste tijd van 9.34,58. Zij won op dit nummer een bronzen medaille tijdens de EYOF voor B-junioren.

Marlin van Hal, 18 jaar, lid van De Keien. Ook Marlin loopt de 3000 m (9.32,94). Zij werd zesde tijdens de EJK. Zij zal zeker proberen volgend jaar mee te gaan naar de WJK.

Koen Smet, 19 jaar, lid van Phanos. Zijn nummer is de 110 m horden, maar ook de 60 m horden indoor, waar hij de beste prestatie ooit bij de A-junioren heeft staan met 7,88. Op de 110 m horden (1.00 m) heeft hij als beste tijd 13,83 (en 13,73 zonder windmeting) staan, 3e AT. Hij plaatste zich tijdens de EJK sterk voor de finale, maar kon daar helaas niet meedoen vanwege een kleine blessure die hij in de halve finale opliep.

Volgend jaar is er maar één toernooi waarvoor de junioren zich kunnen kwalificeren, de WJK in Barcelona. Dit geldt alleen voor de atleten die geboren zijn in 1993 of later. Van bovengenoemde atleten zijn dit Anouk, Nadine Visser, Vera, Jip en Marlin. De overige atleten zijn neo-senioren en moeten wachten tot 2013, als er weer een EK < 23 op het programma staat, of proberen zich te plaatsen voor het senioren EK.

Elly de Regt

Advertentie VGZ

